

NO PODEMOS OLVIDAR la gravísima tragedia del aborto provocado en España. El Ministerio de Sanidad, el viernes 21 de diciembre, daba las cifras oficiales correspondientes al año 2011. Quizá para que, con el puente de Navidad, pasara más desapercibida.

No podemos ignorar que hay un incremento del 4,7%, pues en el 2010 hubo 113.031 y ahora llegan a 118.359. Son los datos

del primer año completo, con la nueva ley del aborto vigente.

No podemos olvidar que por cada cuatro niños que vemos, con menos de un año, falta otro más al que se le impidió nacer.

Tampoco podemos olvidar el aumento de lugares donde encontrar ese

horror. Los centros que han comunicado la realización de abortos en un año han

pasado de 24 a 42 en la provincia de Barcelona, La promoción de la píldora abortiva RU-486, en doce Centros de Atención Primaria, explica parte del incremento en la extensión de la cultura de la muerte.

No podemos olvidar que el 60% de las mujeres que fueron sometidas a un aborto tenían nacionalidad española. Es decir, un 40% eran extranjeras.

No podemos olvidar que muy cerca se destruyen vidas humanas antes de nacer. El Hospital General de Granollers, un año más, sigue apareciendo en la lista de los centros donde se practican abortos.

No se olvida de la tragedia del aborto Benedicto XVI. En el mensaje para la Jornada Mundial de la Paz de primero de año, pregunta: *“¿Cómo es posible pretender conseguir la paz, el desarrollo integral de los pueblos o la misma salvaguarda del ambiente, sin que sea tutelado el derecho a la vida de los más débiles, empezando por los que aún no han nacido? Cada agresión a la vida, especialmente en su origen, provoca inevitablemente daños irreparables al desarrollo, a la paz, al ambiente.”*

El Hospital de Granollers sigue apareciendo en la lista de centros.

ALUMNES: FI DEL PRIMER TRIMESTRE I EL BUTLLETÍ DE NOTES

¡Al finalitzar el primer trimestre arriben les vacances de Nadal i els alumnes porten a casa el primer butlletí de notes. Aquestes són el reflex del treball realitzat durant els primers mesos del curs i si aquest no és satisfactori hem d'analitzar què ha passat. És que en els últims anys han aparegut informes d'avaluació educativa que mostren que la situació no està per llençar coets malgrat els esforços que s'estan realitzant, sobretot, per part de la comunitat educativa.

Conèixer la realitat és un dels principals factors a tenir en compte, però aquesta és complexa i hi trobo a faltar unes pautes o directrius comunes més o menys consensuades sobretot per part de la classe política. Crec que per millorar la situació actual fa falta, entre altres actuacions, eliminar electoralismes en matèria d'educació i evitar reformes que només provoquen incertesa, desconeixement i un empitjorament de la situació. Les lleis educatives han de servir per millorar la situació i no pas per obstaculitzar l'assoliment de l'anomenada qualitat en l'ensenyament.

El problema, com sempre, és que només es busquen culpables i pràcticament mai es pensa realment en els alumnes. Hem d'aportar solucions i per això apuntaria que cal escoltar més els qui estem dia sí i dia també amb ells, ajudant-los en el seu procés d'aprenentatge.

Un dels reptes de l'educació és no deixar enrera cap alumne, intentant potenciar al màxim les seves capacitats acadèmiques o intel·lectuals, lligades a unes altres com poden ser les psicològiques i emocionals. D'aquí que el treball conjunt entre la família i el centre escolar sigui fonamental.

Els resultats acadèmics no satisfactoris són un indicador de les mancances que pot tenir un determinat alumne en alguna matèria i cal buscar una solució per ajudar-lo, ja sigui a casa o al centre escolar. Hem de ser bons observadors i estar atents a les seves necessitats, tant pels que segueixen el curs amb normalitat com aquells als que més els costa. A vegades, darrera uns resultats acadèmics determinats, es poden amagar situacions com trastorns d'aprenentatge, dislèxia, etc.

Abans feia referència a que les dades actuals no són positives, però m'atreveria a dir que aquest fenomen del "fracàs escolar" del que tant se'n parla avui dia sempre ha estat present d'una forma o altra. Però em pregunto: quins referents tenen avui dia els nostres joves?

Amb quins valors estan creixent? Tinc molt clar que els meus alumnes són, abans que res, persones i no consumidors i per això cal tenir clar que abans de reconstruir l'economia hem de reconstruir la persona. Sé que no podem canviar les coses d'un dia per l'altre i que cal continuar posant el nostre granet de sorra en la construcció d'una societat més igualitària, més justa i, sobretot, més humana.

Antoni Argent
Professor de Secundària

Antoni Argent

¿2013 será mejor, peor o igual que 2012 en términos económicos?

DIEGO IGLESIAS 41 años, L'Ametlla

"No estoy muy seguro, pero creo que va a ser igual".

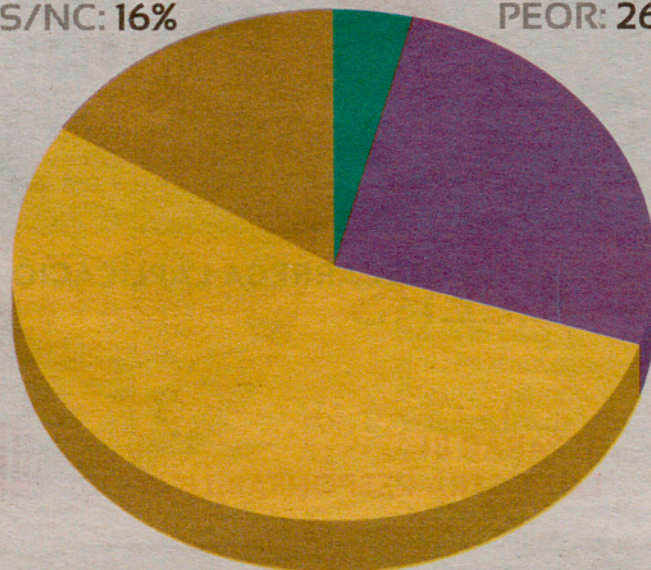
ROSA AGUDO 36 años, La Roca

"Igual. Todo va a seguir como hasta ahora, tal y como se están haciendo las cosas no le veo salida a esta situación".

JOSEP MAESTRO 37 años, La Roca

"Será mejor. Hay que tener esperanza. Aparte, las cosas no pueden ir peor de lo que ya van".

MEJOR: 4%
PEOR: 26%

IGUAL: 54%

Encuesta: Oriol Serra
Fotos: Xavier Solanas

Encuesta realizada a 100 personas escogidas al azar en las calles de Granollers el pasado miércoles, 2 de enero de 2013.